

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 150. Quomodo in peccatis capitalibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

§. 15. Probabile est, quod is, qui simul est 1122
Sacerdos, Parochus & Monachus, unum mor-
tale committat, si negligat Horas Canonicas, &
satisfaciat dicendo, ego Sacerdos omisi Horas,
tacendo se esse Parochum & Monachum, uti
docent *Henriq. Sanch. Fill. Salas, Homob. Garz.*
Dian. p. 2. t. 12. R. 22. p. 4. t. 4. R. 219. p. 10. t. 12.
R. 25. Pelliz. t. 1. tr. 5. c. 8. n. 96. Castrop. tr. 7. d. 2.
p. 1. §. 2. n. 29. Tamb. In Dec. l. 2. c. 5. §. 1. nu. 33.
Gob. In Exp. tr. 5. n. 580. Burgh. cent. 3. cas. 81.
Probabile tamen etiam videtur oppositum,
nempe quod duo specie peccata committat
specialiter exprimenda, unum contra virtutem
religionis, ratione Ordinis vel Professionis re-
ligiosæ, alterum contra virtutem justitiæ ratio-
ne Beneficii; nam postea tenetur ad restitutio-
nem, ergo signum est violatam esse justitiam,
ita *Suar. Laym. Bonac. Fagund. & alii*, sed priores
Authores probabiliter respondent restitutio-
nem illam ab Ecclesia imponi, non tanquam
debitam ob læsionem juris alieni, sed tantum
velut pœnam delicti.

§. 16. Omittens omnes Horas unius diei 1123
committit unum specie peccatum, quia omnes
constituunt unum Officium ex eodem motivo
religionis, *Navar. Lugo & alii cum Tamb. De*
conf. l. 2. c. 2. n. 4. An autem sit unum nume-
ro peccatum, dixi l. 5. n. 166.

Q. 150. Quomodo species sit distinguenda in pec- 1124
catis capitalibus. R. §. 1. Quamvis bona animæ,
corporis, fortunæ, famæ, honoris, sint inter se
diversæ speciei, tamen qui semel de uno & se-
mel de alio superbiens graviter peccavit, quia
nempe vel putavit habere se merito suo inde-
pendenter à Dei gratia, vel ideo ita excellere
vult,

Tom. VI.

Rr

voluit,

§. 15.

voluit, ut nollet se submittere Deo & Superioribus, (quæ rarò accidunt) satisfacit dicendo se bis habuisse gravem superbiam, tacendo de quo bono superbiêrit, hoc enim materialiter tantum se habet: attamen putare se habere merito suo independenter à Dei gratia, & ita excellere velle, ut nolit se submittere Deo & Superioribus, sunt duæ superbix specie distinctæ.

1125 §.2. Dummodo absint delectatio, gaudium, desiderium, probabile est, quòd in jactantia non sit opus explicare peccatum in specie, de quo te jactas, sed sufficiat dicere, jactavi me de peccato mortali, non exprimendo, an fuerit furtum, an luxuria, quia tota malitia jactantiæ videtur esse, quòd offensa Dei eligatur ad captandam gloriam, in quo est irreverentia contra Deum, *Nav. Dian. p. 3. t. 4. R. 161. Castrop. tr. 2. d. 2. p. 11. Moyat. 3. d. 3. n. 84. Gobat in Quint. 5. c. 13. n. 64. Tamb. De confes. l. 2. c. 2. n. 10. Dixi 1.* dummodo absint delectatio &c., nam hæc omnia rarò aberunt, præsertim si sint objecta delectantia, quæ solent fortiter movere potentias, *Lugo d. 16. num. 266.* In dubio autem putat *Gob.* præsumendum esse, quòd adfuerit complacentia, cum plerumque interveniat. *Dixi 2.* probabile esse, nam sententia opposita est fortè probabilior, uti volunt *Sanch. Rodriq. Dicast. d. 9. n. 519.* sicuti enim quævis virtus obligat, ut non inducam aliquem ad suâ transgressionem, secundum dicta *n. 984.*, quia nempe sic inducere est in contemptum & vilipendium honestatis, quæ est in tali virtute, ita videtur quævis virtus obligare, ut non glorier de illius violatione, quia etiam sic contemnitur & vilipenditur ejus honestas, ergo gloriatio de hoc vel illo peccato oppo-

opponitur specie diversæ honestati hujus vel illius virtutis excludentis tale peccatum, ergo jactantiæ de diversis peccatis habent diversas specie malicias.

§. 3. Si ex tua jactantia simul redundet infamia in alium, pater addi aliam speciem injuriæ contra famam proximi, uti notant omnes cum *Dicast.* n. 526. 1126

§. 4. Non est opus addere, an revera commiseris hoc, de quo te jactas, vel non, quia eadem est irreverentia, si peccatum sit verum, si falsum, & mendacium, quod additur, secundum se est tantum veniale, *Caj. Nav. Sanch. Lugo* n. 274. *Dicast.* n. 527. *Tamb.* n. 12. 1127

§. 5. Qui gloriatur, quod alium inebriaverit, secundum *Gob.* n. 63. communiter non peccat mortaliter, quia non gloriatur de formali inebriatione, sed de modo & dexteritate in fallendo altero, aut de jocis, aut de sua potentia in ferendo vino. 1128

§. 6. Inebriatio aliter causata quam per potum distinguitur specie ab ordinaria ebrietate per potum, uti dictum est l. 5. num. 326. quia si quaeratur per potum, opponitur legi temperantiæ, si sine potu, v. g. dormiendo in lupulo, non pertinet ad legem temperantiæ, sed ad aliam legem naturæ de non exturbando statu rationis, quam proximè recipere non possis. 1129

§. 7. Ad iram communiter accedit species maledictionis seu imprecationis, quæ prout est in se vel alium, potest continere diversas species malitiæ; item perjurii: item blasphemiam in Deum, aut irreverenter invocando sanguinem Christi vel Sacramenta. Reliqua intelliguntur ex dictis hætenus. 1130

Rr 2

Q. 151.